

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. *no 7.*Fylke: *Hordaland*

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: *Lindås*

Emne:

Bygdelag:

Oppskr. av: *Anders Spjelund. (83 år gammel)* Gard: *Spjelund.*(adresse): *Lindås.*G.nr. *87.*Br.nr. *1.*

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Svari er av eigi kagreda.

SVAR

1. Det var i kvinnen kag og halen var kalla kagpepar.
2. Nei.
3. Kvind: skjeen, fardid: skave, fardingji: skave.
4. Ja. Me kallar det: *Å skava*.
5. Til skav brøtta var papst og fremst røtt og asp. Det var lite skav av *Beaver* ved. Skav var rekna som regjolarit forslap. Men det er alen, held ein skav av den skjellvagt best, eller er det røtt. Å skav brøtt brøttles ikkje led.
6. Nei.
7. Min er skav legde slik her: Askur jø, røttene jø, solja velt og velt velt, tegg legg menyin legg.
8. Det var helst etter for ein tok til med Å skava. Her var det berre brøtt til brøtt, men den tid her var gitt folk den ikkje so til skav. Til brøtt vart skav stoppa inn i sanden.
9. Min held det so at menyin drag seg når kilti folk skav, lakkis at menyin vart gittare. Mykje aspekk var ^{avsmak} ~~avsmak~~ for menyin.

10. Einn höydu skav-væden þinn i
tinnu so ein haldur á ta þin,
sidan laggy ein skav-væden i þessum
þvart ein skav. Lengdi þá væden var
þálagi ein. Þú var itta allur ein
kinnu lagga skav i skikkleg, kvist-
ann mætti lagga þú iud til væden
þá þvartan þvartan so skavkinnu gjald
gjaldt yver nár ein skav. Þú au dei
þvart soannu þvartagi varit skav,
þá dei var þvart þvart segud og slásing
með þvart i þvart væden ittan þvart
var skav.

11. Hár ein er þá skavun etta skav-
segja var it dei er þá skavkinnu

13. Þvartan itta þvart.

14. Á þvart, skav hald ein itta þvart með
þvartan itta. Á þvart skav þvart
þá þvartan þvartan þvartan og itta
þvart.

15. Var dei þvart skavun skav dei þvart

16. ^{or} þvartan itta stæva i marku, þvartan
skav þá lag og þvartan itta þvartan
þvartan skavun skav dei þvartan
itann i stæva. Til skavskavun þvartan
ein þvartan itta eller þvartan, ein
lagdi itta skavun þá þvartan og
þvart skavun þá skavun með ein skav.
Til skavun þvartan ein ittan þvart-
kinnu eller eit þvartan soann er þvartan
ei filla þá i ein skavun til á þvartan
i. Þvartan itta skavun. Þvartan
þvartan var skavun með skavun
þvartan ein þvartan

18. Skavard o. l. skav ein mest med fallskinn
 Meika sem festu fyra skinnu brúktur
 italegi ber, menn og þeir settu skinnu
 ofveridur þá þá þá þá þá þá þá þá þá þá þá þá
 italegi na þar dæi ságti.

Skav=krakk með þeim at stá ljánu mat
 þeir og settu þeirri ein gang þer i byggi, so
 þeir þeirri skinnu vore almennt brúkt.

Þetta vanlega var ein stang ein festa með
 i gólvi og samei náttu í ein þjálku
 og fastsett der. Þeirri stangi stóddu dæi
 skinnljánu mat. Þess stóddu ein ljánu
 og ofveridur mat ein skinnu o. l. náttu
 sem náttu þá dæi stangi kaddu
 me italegi. Þess me italegi. andet skavard þer.

Nær me skav sat me samei vanleg þá
 ein krakk. Skinnljánu beid ein með einu
 handi og með þer andru fände ein skav=
 völdu at þá og fram teidur ljánu.

20. Þer austkava völdu kalla me skjóllingur,
 og þer iu= skavale kalla me skav.
 Þer me þá borku-bittu kalla me skav=
 blakker. Þess blitir at þer er skav
 fyra skav.

22. Þer fyra me mat skav me og störu
 stökkan. Þess skav me bálle aukittu
 og i þeirri störu samei dæi káddu.

24. Þer dæi vanleg skav= völdu þer ein með skav=
 ljánu beidit end þer völdu með ein gang
 dæi borku þá dæi er tænu. Þess=
 beidit er dæi með störru stökkan með
 þjálkure borku. Þer ein skav= slíku, þer
 ein og völdu at: Fyrst beid ein at þer,

4
mass o. t. barē med kniven (bandkniven)
sa sit sine seg fyrr sine ender av stakken,
(ikke på slen) sa skjær sine, med tinnene blokk-
ker, liksom si reier, sa laust sine reier
med kniven heilt med til veden, fig. 1.

No fører sine kniven til yndes sider, same
det høver seg, men alltid sa et egg fylgjer
den av barken veden og på same tid skjær
sa tinnene blokk av kassen på borken i
sam meglig. Når ender er avskaven
sit sine seg skrens på stakken og teid
fram på same vis. Det er ikke alle same
gjer slitt arbeid fullt godt, sa er blokk-
ne tykke, skakar krøli det, utan dei er
skribb stelte så.

25. Skjvelingarnes brukte me vassleggvis til
ved, var det ganske tykke i dei røtte me dei
tilsides til seinare bruk.

Ne brukar ingen her å skava, det var
slitt med det kring gøvi.

avskavn.

Fig. 1.

1259